

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3081/2019. (IV. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2018. január 1-jétől 2018. június 30-ig hatályos 7. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a pártfogó ügyvéd, az ügygondnok és a kirendelt védő részére megállapítható díjról szóló 32/2017. (XII. 27.) IM rendelet 7. § (2) bekezdése ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdése, a XXVIII. cikk (3) bekezdése, valamint a Q) cikk (2) és (3) bekezdései megsértésére hivatkozott.
- [2] 2. Az indítványozó előadta, hogy a Szolnoki Törvényszék előtt folyt 9.B.1067/2013. számú büntetőügyben a LXXI., a LXXXI., a LXXXIV. és a LXXXV. rendű terheltek kirendelt védője volt, így a 32/2017. (XII. 27.) IM rendeletnek (a továbbiakban: IM rendelet) nem a 7. § (1) bekezdése szerinti óradíj összege illette meg, hanem a 7. § (2) bekezdése szerint a kirendelt ügyvédi óradíj összege a felével és nem terheltenként arányosan a négyszeresére emelkedett meg, ezért a jogszabályhelyet alaptörvény-ellenesnek tartja. Az IM rendelet 2018. január 1-je és június 30-a között hatályos 7. § (2) bekezdése szerint, ha a védő ugyanabban az ügyben több terhelt védelmét látja el, az (1) bekezdésben meghatározott munkadíj a felével emelhető.
- [3] 3. Az indítványozó álláspontja szerint az IM rendelet 7. § (2) bekezdése azért sérti az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdését, mert a kirendelt védők nem kapták meg több kirendelt terhelt esetén a 7. § (1) bekezdése szerinti kirendelt védői óradíj és a védő által képviselt terheltek száma szorzatának megfelelő összeget, hanem csak a kirendelt védői óradíj másfélszeresét, amelynek folytán a kirendelt védőket anyagi kár éri, ezáltal sérül a tisztességes gazdasági verseny elve és az erőfölénnyel való visszaélés tilalma. Az indítványozó szerint maga a magyar állam sérti meg a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 2. §-át, 21. § a) pontját és a 22. § (1) bekezdését.
- [4] 4. Az indítványozó azzal indokolta az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésének sérelmét, hogy – álláspontja szerint – az IM rendelet 7. § (2) bekezdése arra ösztönzi a kirendelt védőként eljáró ügyvédeket, hogy csak egy terheltet védjenek, így sérül, vagy legalábbis a reális esélye megvan annak, hogy sérüljön a terhelteknek az Alaptörvényben és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: régi Be.) 5. § (1) bekezdésében biztosított joga a védelemhez.
- [5] 5. Az indítványozó szerint az IM rendelet 7. § (2) bekezdése folytán a magyar állam által vállalt nemzetközi közbiztonsági, a magyar jogba beillesztett kötelezettségvállalásoknak a teljesítése is veszélybe kerülhet. Az indítványozó álláspontja szerint az IM rendelet 7. § (2) bekezdése a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet 26. cikkébe, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezménybe és ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény 6. cikk 3. pontjának c) alpontjába is ütközik, amely előírja, hogyha a bűncselekménnyel gyanúsított személynek nem állnak rendelkezésre eszközök védő díjazására, amennyiben az igazságszolgáltatás érdekei ezt követelik meg, hivatalból és ingyenesen rendeljenek ki számára ügyvédet. Az indítványozó szerint ezen nemzetközi szerződésekbe ütközés révén sérülnek az Alaptörvény Q) cikk (2) és (3) bekezdései.

- [6] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [7] Az Abtv. 26. § (2) bekezdése értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján az Alkotmánybíróság eljárása akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás, vagy a jogorvoslati lehetőségeit az indítványozó már kimerítette.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Abtv. 30. § (4) bekezdése pedig akként rendelkezik, hogy a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznolcvan nap elteltével alkotmánybírói eljárás megindításának nincs helye. Az indítvánnyal támadott IM rendelet 2018. január 1-jén lépett hatályba, a 7. § (2) bekezdése az indítványozó által kifogásolt szöveggel 2018. január 1-je és 2018. június 30-a között volt hatályban. Az indítványt 2018. június 28-án adta postára az indítványozó. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 180 napos határidőn belül terjesztette elő indítványát.
- [9] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó által kifogásolt jogszabályi rendelkezés kizárólag hatósági, illetve bírósági jogalkalmazáson keresztül tud hatályosulni. A díj vitatott mértéke akkor tud az indítványozónak egyedi ügyben jogsérelmet okozni, ha az ügyben védőként kirendelték és a díjmegállapítás során azt vele szemben alkalmazták. Mindezekre tekintettel az indítványozó vonatkozásában az Abtv. 26. § (2) bekezdése értelmében nem teljesül, hogy a 2018. január 1-jétől 2018. június 30-ig hatályos IM rendelet 7. § (2) bekezdése közvetlenül, bírói döntés nélkül okozna jogsérelmet a számára, így módon közvetlen érintettsége nem állapítható meg.
- [10] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az IM rendelet 7. § (2) bekezdése időközben 2018. július 1-jétől módosult.
- [11] Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz a befogadási feltételeknek nem felel meg, ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2019. április 9.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörchneré dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: IV/1101/2018.

• • •